Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 2. februára 2016*

„Ochranná známka Spoločenstva — Konanie vo veci zrušenia — Obrazová ochranná známka MOTOBI B PESARO — Riadne používanie ochrannej známky — Článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Dôkazy predložené proti návrhu na zrušenie po uplynutí stanovenej lehoty — Nezohľadnenie — Voľná úvaha odvolacieho senátu — Ustanovenie v opačnom zmysle — Okolnosti brániace zohľadneniu nových alebo dodatočných dôkazov — Článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 — Pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek nariadenia (ES) č. 2868/95“

Vo veci T-171/13,

Benelli Q. J. Srl, so sídlom v Pesare (Taliansko), v zastúpení: P. Lukácsi a B. Bozóki, advokáti,

žalobca,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: pôvodne F. Mattina, neskôr P. Bullock, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:

Demharter GmbH, so sídlom v Dillingene (Nemecko), v zastúpení: A. Kohn, advokát,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT zo 16. januára 2013 (vec R 2590/2011-2), týkajúcemu sa konania vo veci zrušenia medzi Demharter GmbH a Benelli Q. J. Srl,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro (spravodajkyňa), sudcovia S. Gervasoni a L. Madise,

tajomník: I. Dragan, referent,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 21. marca 2013,

so zreteľom na vyjadrenie ÚHVT k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 20. júna 2013,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 17. júna 2013,

so zreteľom na pridelenie veci druhej komore,

na základe ústneho pojednávania zo 7. júla 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 14. júna 2001 žalobca, Benelli Q. J. Srl, pôvodne Benelli SpA, podal prihlášku ochrannej známky Spoločenstva na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146), zmeneného a doplneného [nahradeného nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1)].

2 Prihlasovanou ochrannou známkou bolo nasledujúce obrazové označenie:



3 Tovary, pre ktoré žalobca požadoval zápis, patria do tried 9, 12 a 25 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu:

— trieda 9: „vedecké, plavebné, geodetické, elektrické, fotografické, filmové, optické, vážiace, meracie, signalizačné, kontrolné (inšpekčné), záchranné a vyučovacie prístroje a nástroje; nahrávacie, prenosové, zvukové a obrazové prehrávacie zariadenia; nosiče magnetických nahrávok, gramofónové platne, predajné automaty a mechanizmy pre prístroje uvádzané do činnosti vhodením mince; registračné pokladnice, počítacie stroje, výbava pre spracovanie informácií a počítače, hasiace prístroje“,

— trieda 12: „vozidlá; dopravné prostriedky na pohyb po zemi, vzduchu alebo vode; súčiastky a príslušenstvo uvedených výrobkov zahrnuté v tejto triede“,

— trieda 25: „oblečenie, obuv, pokrývky hlavy“.

4 Prihláška ochrannej známky Spoločenstva bola uverejnená 14. januára 2002 vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 5/2002 a prihlasovaná ochranná známka bola zapísaná 1. augusta 2002.

5 Listom z 18. novembra 2009 vedľajší účastník konania Demharter GmbH požiadal žalobcu o späťvzatie napadnutej ochrannej známky z dôvodu nedostatku používania tejto známky počas piatich predchádzajúcich rokov, inak podá návrh na zrušenie na ÚHVT.

6 Dňa 22. decembra 2009 vedľajší účastník konania podal návrh na zrušenie na základe článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 proti zápisu napadnutej ochrannej známky pre všetky tovary uvedené v bode 3 vyššie, a poukázal na neexistenciu riadneho používania nepretržite počas piatich rokov predchádzajúcich podaniu návrhu na zrušenie, aj keď podľa jeho vedomia bola táto ochranná známka používaná v rokoch 1950 až 1974 pre motocykle.

7 Dňa 6. apríla 2010 žalobca predložil pripomienky a dôkazy o používaní v stanovenej lehote. Dňa 28. júla, 29. októbra 2010 a 4. marca 2011 v nadväznosti na pripomienky formulované vedľajším účastníkom konania doplnil nové dôkazy.

8 Rozhodnutím z 21. októbra 2011 zrušovacie oddelenie dospelo k záveru, že dôkaz o riadnom používaní napadnutej ochrannej známky nebol predložený, takže vyhlásilo práva žalobcu za zrušené od 22. decembra 2009.

9 Dňa 19. decembra 2011 podal žalobca na ÚHVT podľa článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009 odvolanie proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia. Dňa 21. februára 2012 žalobca predložil vyjadrenie vysvetľujúce dôvody odvolania, ku ktorému boli pripojené nové dôkazy.

10 Druhý odvolací senát ÚHVT zamietol odvolanie rozhodnutím zo 16. januára 2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). V prvom rade pokiaľ ide o dôkazy predložené pred zrušovacím oddelením, odvolací senát po tom, čo na jednej strane pripomenul všetky dôkazy, ktoré žalobca predložil v rámci správneho konania a na druhej strane uviedol, že žalobca už štyrikrát predložil dôkazy o používaní, v bode 34 uvedeného rozhodnutia rozhodol, že prijíma závery rozhodnutia zrušovacieho oddelenia, pokiaľ ide o zjavný nedostatok dôkazov predložených žalobcom na účely preukázania riadneho používania napadnutej ochrannej známky. V bode 35 až 44 tohto rozhodnutia odvolací senát rozvinul svoju vlastnú argumentáciu, podľa ktorej predložené dôkazy boli v tomto ohľade nedostatočné.

11 V druhom rade pokiaľ ide o dôkazy predložené prvýkrát pred ním, odvolací senát najskôr v bode 46 napadnutého rozhodnutia pripomenul, že článok 76 nariadenia č. 207/2009 priznal ÚHVT voľnú úvahu posúdiť, či je alebo nie je potrebné zohľadniť skutočnosti a dôkazy predložené oneskorene a v bode 47 tohto rozhodnutia doplnil, že Súdny dvor rozhodol, že spravidla a pokiaľ nie je uvedené inak, predloženie skutočností a dôkazov účastníkmi konania zostáva možným aj po uplynutí lehôt, ktorým je podriadené takéto predloženie, za uplatnenia ustanovení tohto nariadenia a že nič nezakazuje ÚHVT zohľadniť skutočnosti a dôkazy takto oneskorene označené alebo predložené.

12 Odvolací senát v bode 50 napadnutého rozhodnutia uviedol, že v predmetnej veci existovalo ustanovenie v opačnom zmysle brániace zohľadneniu oneskorene predložených dôkazov, a to článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, tak, ako sa uplatňoval pravidlom 40 ods. 5 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), vyplývajúceho z jeho znenia zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1041/2005 z 29. júna 2005 (Ú. v. EÚ L 172, s. 4), takže predloženie dôkazov o riadnom používaní ochrannej známky po uplynutí lehoty má za následok jej zrušenie.

13 Odvolací senát však v bode 51 napadnutého rozhodnutia uviedol, že pravidlo 40 ods. 5 nariadenia č. 2868/95 sa nemôže vykladať v tom zmysle, že bráni zohľadneniu akýchkoľvek dodatočných dôkazov o nových skutočnostiach, hoci by tieto dôkazy boli predložené po uplynutí predmetnej prekluzívnej lehoty. Po pripomenutí v bodoch 52 až 54 uvedeného rozhodnutia podmienok, za ktorých mohli byť dôkazy považované za dodatočné a prípustné, odvolací senát v bode 55 tohto rozhodnutia uviedol, že podmienka na zohľadnenie oneskorene predložených dôkazov bola účinne splnená iba sčasti.

14 Pokiaľ ide o tovary v triedach 9 a 25, dôkazy (prílohy 6 a 7 dôvodov odvolania) boli považované za nové a nie dodatočné. Odvolací senát sa v bode 56 napadnutého rozhodnutia na jednej strane domnieval, že dôkazy týkajúce sa odevných tovarov, ktoré boli predložené pred zrušovacím oddelením, boli zjavne irelevantné, keďže sa netýkali dotknutej ochrannej známky a na druhej strane, že nebol predložený nijaký dôkaz, pokiaľ ide o tovary v triede 9. Dôkazy boli teda vyhlásené za neprípustné.

15 V bode 57 napadnutého rozhodnutia odvolací senát dospel k záveru, že oneskorene predložené dôkazy mali byť považované za „dodatočné“, pokiaľ ide o motocykle v triede 12, keďže mali za cieľ „doplniť“ hlavné dôkazy. Odvolací senát však konštatoval, že zrušovacie oddelenie už uplatnilo svoju voľnú úvahu, keď prijalo dodatočné dôkazy o používaní predložené žalobcom spolu s jeho pripomienkami k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania. V dôsledku toho podľa odvolacieho senátu mal žalobca už viackrát príležitosť predložiť relevantné dôkazy pred zrušovacím oddelením a z tohto dôvodu mal čas ich zjednotiť a pripraviť ich na účely splnenia zákonných požiadaviek. Odvolací senát preto rozhodol, že okolnosti veci neboli v prospech prijatia dodatočných dokumentov.

16 V bode 58 napadnutého rozhodnutia odvolací senát doplnil, že v každom prípade, bez ohľadu na to, či sa tieto dokumenty zohľadnia alebo nie, nepreukazujú riadne používanie napadnutej ochrannej známky počas obdobia od 22. decembra 2004 do 21. decembra 2009 (ďalej len „relevantné obdobie“) z dôvodov, ktoré rozvinul v bodoch 59 až 69 uvedeného rozhodnutia, pokiaľ ide o dokumenty predložené žalobcom pred ním, s výnimkou príloh 6 a 7, ktoré boli vyhlásené za neprípustné (pozri bod 14 vyššie).

Návrhy účastníkov konania

17 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zmenil napadnuté rozhodnutie a zamietol návrh na zrušenie podaný vedľajším účastníkom konania,

— v opačnom prípade zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec ÚHVT na opätovné preskúmanie a rozhodnutie vo veci,

— uložil ÚHVT povinnosť nahradiť trovy konania.

18 ÚHVT a vedľajší účastník konania navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

O prípustnosti všeobecného odkazu žalobcu na tvrdenia písomne predložené počas konania pred ÚHVT

19 ÚHVT tvrdí, že všeobecný odkaz žalobcu na všetky tvrdenia predložené písomne počas správneho konania je neprípustný.

20 Podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 musí návrh na začatie konania obsahovať zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený. Podľa ustálenej judikatúry ak obsah žaloby môže byť podopretý a v konkrétnych bodoch doplnený odkazom na výňatky listín, ktoré sú k nej pripojené, všeobecný odkaz na iné písomnosti nemôže nahradiť nedostatok základných prvkov právnej argumentácie, ktoré

podľa vyššie uvedených ustanovení tvoria náležitosti žaloby [pozri rozsudok z 8. júla 2010, Engelhorn/ÚHVT – The Outdoor Group (peerstorm), T-30/09, Zb., EU:T:2010:298, bod 18 a citovanú judikatúru].

21 Na pojednávaní žalobca v odpovedi na otázku Všeobecného súdu spresnil, že odkaz, ktorý vykonal na niektoré prvky žaloby, nemal byť vykladaný ako všeobecný odkaz, ale že jeho argumentácia bola iba obmedzená na špecifické body rozvinuté v žalobe. Vo svetle týchto spresnení treba dospieť k záveru, že námietka neprípustnosti vznesená ÚHVT musí byť zamietnutá.

O prípustnosti výhrad proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia

22 ÚHVT tvrdí, že spochybnenia žalobcu týkajúce sa konštatovaní zrušovacieho oddelenia musia byť vyhlásené za neprípustné.

23 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa článku 65 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 žalobu na súd Únie možno podať iba proti rozhodnutiam odvolacích senátov, takže v rámci takejto žaloby sú prípustné iba dôvody smerujúce proti rozhodnutiu samotného odvolacieho senátu [rozsudok zo 7. júna 2005, Lidl Stiftung/ÚHVT – REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, Zb., EU:T:2005:200, bod 59].

24 Na pojednávaní žalobca v odpovedi na otázku Všeobecného súdu spresnil, že žaloba sa má vykladať v tom zmysle, že výhrady, ktoré v nej boli uvedené, smerovali výlučne proti napadnutému rozhodnutiu. Z toho vyplýva, že v tomto rozsahu musí byť námietka neprípustnosti vznesená ÚHVT zamietnutá.

O prípustnosti nových dôkazov predložených žalobcom na Všeobecnom súde

25 Žalobca pripojil k žalobe na Všeobecný súd nový dôkaz spočívajúci v písomnom prísažnom vyhlásení starostu obce Pesaro (Taliansko), toto vyhlásenie je podľa ÚHVT neprípustné.

26 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom žalôb podaných na Všeobecný súd je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov ÚHVT v zmysle článku 65 nariadenia č. 207/2009. Preto úlohou Všeobecného súdu nie je preskúmať skutkové okolnosti vzhľadom na dôkazy predložené po prvýkrát v konaní pred ním [rozsudky z 19. novembra 2008, Rautaruukki/ÚHVT (RAUTARUUKKI), T-269/06, EU:T:2008:512, bod 20, a z 25. júna 2010, MIP Metro/ÚHVT – CBT Comunicación Multimedia (Metromeet), T-407/08, Zb., EU:T:2010:256, bod 16]. Z toho vyplýva, že skutočnosti neuvedené účastníkmi konania pred inštanciami ÚHVT už nemožno uviesť v štádiu žaloby podanej na Všeobecný súd (pozri rozsudok z 13. marca 2007, ÚHVT/Kaul, C-29/05 P, Zb., EU:C:2007:162, bod 54 a citovaná judikatúra).

27 Na úvod treba konštatovať, že v odpovedi na otázku Všeobecného súdu žalobca nespochybnil, že starosta Pesara, ktorý bol starostom od roku 2004, mohol vypracovať počas správneho konania na žiadosť žalobcu potvrdenie, ktoré, hoci rozdielne z dôvodu dátumov, ktoré sú v ňom uvedené, a ktoré sú neskoršie ako je čas správneho konania, by bolo napriek tomu podobné s tým, ktoré vyhotovil v rámci tejto žaloby.

28 Za týchto podmienok treba, ako uvádza ÚHVT, vyhlásiť za neprípustnú prílohu uvedenú v bode 25 vyššie, ktorá nebola predložená žalobcom v rámci správneho konania.

O veci samej

29 Žalobca v podstate uvádza dva žalobné dôvody proti napadnutému rozhodnutiu: prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 a druhý na porušení pravidla 50 ods. 1 treťom pododseku nariadenia č. 2868/95.

30 Najprv je opodstatnené preskúmať žalobný dôvod založený na porušení pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95

31 Žalobca odvolaciemu senátu vytýka, že nezohľadnil predložené dôkazy z dôvodu, že v bode 57 napadnutého rozhodnutia vyhlásil, že okolnosti neboli v prospech prijatia dodatočných dokumentov.

32 V tomto ohľade treba uviesť, že v predmetnej veci odvolací senát dospel k záveru, že podmienka prijatia oneskorene predložených dôkazov bola účinne splnená iba sčasti, pretože dôkazy týkajúce sa odevných tovarov v triede 25 predložené pred zrušovacím oddelením sa netýkali napadnutej ochrannej známky a že pred zrušovacím senátom nebol predložený nijaký dôkaz, pokiaľ ide o tovary v triede 9, takže iba dôkazy predložené oneskorene, pokiaľ ide o motocykle v triede 12, mali byť považované za „dodatočné“ v zmysle pravidla 50 nariadenia č. 2868/95.

33 Po prvé z hľadiska dôkazov, ktoré sa týkali motocyklov v triede 12, odvolací senát v bodoch 59 až 68 napadnutého rozhodnutia výslovne označil dotknuté dokumenty, zohľadnil ich a analyzoval a uviedol dôvody, pre ktoré tieto dôkazy nepriniesli nijakú relevantnú dodatočnú informáciu, pokiaľ ide o rozsah používania napadnutej ochrannej známky v priebehu relevantného obdobia.

34 Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že odvolací senát preskúmal relevantnosť dokumentov týkajúcich sa motocyklov v triede 12, výhrada žalobcu je v tomto ohľade neúčinná.

35 Po druhé, pokiaľ ide o dôkazy týkajúce sa tovarov v triede 9 a 25, odvolací senát v bode 56 napadnutého rozhodnutia uviedol, že dôkazy (prílohy 6 a 7 vyjadrenia, ktoré vysvetľuje dôvody odvolania) boli nové a nie dodatočné, takže ich vyhlásil za neprípustné.

36 Žalobca spochybňuje neprípustnosť týchto dôkazov a uvádza, že odvolací senát nesprávne odmietol využiť voľnú úvahu, ktorou mohol disponovať.

37 Na rozdiel od toho, čo sa zrejme domnieva ÚHVT, z napadnutého rozhodnutia presne vyplýva, že odvolací senát nepreskúmal tieto dôkazy a že jeho tvrdenie, podľa ktorého okolnosti neboli v prospech prijatia dodatočných dokumentov, sa vzťahovalo iba na prílohy, okrem iného ním analyzované, ktoré sa týkajú motocyklov a nie na prílohy 6 a 7 vyjadrenia, ktoré vysvetľuje dôvody odvolania, ktoré sa nenachádzajú medzi dokumentmi vymenovanými v bodoch 59 až 67 napadnutého rozhodnutia, ktoré boli predložené na posúdenie odvolacieho senátu. V bode 63 tohto rozhodnutia totiž odvolací senát označil a preskúmal prílohu 5 tohto vyjadrenia a v nasledujúcom bode prílohu 8 tohto vyjadrenia bez toho, aby sa akokoľvek vyjadril k prílohám 6 a 7 toho istého vyjadrenia.

38 Okrem toho argumentácia ÚHVT, podľa ktorej žalobca nespochybnil posúdenie odvolacieho senátu z hľadiska preukaznej hodnoty nových dôkazov predložených prvýkrát pred ním ani dôvody, pre ktoré sa domnieval, že tieto dôkazy boli nedostatočné s cieľom preukázať riadne používanie napadnutej ochrannej známky, nemôže byť prijatá.

39 Žalobca totiž najmä uvádza, že faktúry, ktoré sa nachádzajú v prílohách 6 a 7 vyjadrenia, ktoré vysvetľuje dôvody odvolania, umožňovali s inými dôkazmi, ktoré boli predložené na posúdenie zrušovaciemu oddeleniu, preukázať riadne používanie napadnutej ochrannej známky.

40 Treba určiť, či sa vyhlásením, že dôkazy predložené pred ním, pokiaľ ide o tovary v triedach 9 a 25, boli neprípustné z dôvodu, že boli nové a nie dodatočné, odvolací senát dopustil nesprávneho posúdenia, ktoré sa dotýka zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

41 V tomto ohľade treba uviesť, že odvolací senát pripomenul v bode 47 napadnutého rozhodnutia, že pokiaľ ide o článok 76 nariadenia č. 207/2009, Súdny dvor rozhodol, že spravidla a pokiaľ nie je uvedené inak, predloženie skutočností a dôkazov účastníkmi konania zostáva možným aj po uplynutí lehôt, ktorým je podriadené takéto predloženie, za uplatnenia ustanovení toho istého nariadenia a v bode 49 tohto rozhodnutia, že nič nezakazovalo ÚHVT zohľadniť skutočnosti a dôkazy takto oneskorene označené alebo predložené, takže tento mal právomoc posúdiť rozhodnutie, či je alebo nie je opodstatnené zohľadniť ich.

42 Odvolací senát v bode 50 napadnutého rozhodnutia uviedol, že článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 tak, ako je uplatňovaný pravidlom 40 ods. 5 nariadenia č. 2868/95, bol práve opačným ustanovením a že z týchto ustanovení vyplývalo, že predloženie dôkazov o používaní ochrannej známky Spoločenstva po uplynutí lehoty má za následok zrušenie známky.

43 Odvolací senát však v bode 51 napadnutého rozhodnutia doplnil, že pravidlo 40 ods. 5 nariadenia č. 2868/95 sa nemôže vykladať v tom zmysle, že bránilo zohľadneniu dodatočných dôkazov vzhľadom na existenciu nových dôkazov, hoci boli predložené po uplynutí predmetnej prekluzívnej lehoty, a v bode 52 toho istého rozhodnutia, že pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek tohto nariadenia podriaďoval prípustnosť nových dôkazov podmienke, že dôkazy sú dodatočné.

44 Odvolací senát v bode 53 napadnutého rozhodnutia spresnil, že z pojmu „dodatočné“ jasne vyplýva, že dodatočné dôkazy museli byť doplnkovými skutočnosťami a nie hlavnými dôkazmi, takže ak nebol predložený nijaký dôkaz o požívaní v stanovenej lehote alebo ak predložené dôkazy boli zjavne nedostatočné alebo irelevantné, účastník konania nemohol získať možnosť predložiť dôkazy o používaní prvýkrát alebo hlavnú časť dôkazov po uplynutí tejto lehoty.

45 Odvolací senát v bode 54 napadnutého rozhodnutia doplnil, že pravidlo 22 ods. 2 nariadenia č. 2868/95 sa malo chápať v tom zmysle, že nič nebráni zohľadneniu dodatočných dôkazov, ktoré jednoducho dopĺňajú iné dôkazy predložené v stanovenej lehote, pretože tieto počiatočné dôkazy neboli irelevantné, ale boli považované za nedostatočné. Takáto úvaha, podľa ktorej pravidlo 22 ods. 2 tohto nariadenia nie je v žiadnom prípade zbytočné, platila o to viac, že majiteľ ochrannej známky nezneužil stanovené lehoty tým, že by vedome použil taktiku zdržiavania alebo že by sa dopustil hrubej nedbanlivosti a že dodatočné dôkazy, ktoré predložil, sa obmedzovali na podporu indícií už vyplývajúcich z písomných vyhlásení predložených v stanovenej lehote.

46 Odvolací senát z toho v bode 56 napadnutého rozhodnutia vyvodil, že prílohy 6 a 7 vyjadrenia, ktoré vysvetľuje dôvody odvolania, ktoré boli predložené na jeho posúdenie žalobcom, boli neprípustné z tohto dôvodu:

„Pokiaľ ide o tovary v triedach 9 a 25, dôkazy (prílohy 6 a 7 vysvetlenia dôvodov) sú nové, ale nie dodatočné. Dôkazy týkajúce sa odevných tovarov, ktoré boli predložené pred zrušovacím oddelením, boli zjavne irelevantné, keďže sa netýkali dotknutej ochrannej známky. Nijaký dôkaz nebol predložený, pokiaľ ide o tovary v triede 9. Dôkazy sú teda neprípustné.“

47 Treba pripomenúť, že je iste presné, že článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 stanovuje, že ÚHVT nemusí vziať do úvahy skutočnosti ani dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas.

48 Ako rozhodol Súdny dvor, zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že spravidla, a pokiaľ nie je uvedené inak, predloženie skutočností a dôkazov účastníkmi konania je naďalej možné po uplynutí lehôt, ktorými sa riadi takéto predloženie, pri uplatnení ustanovení tohto nariadenia, a že nič nezakazuje ÚHVT zohľadniť skutočnosti a dôkazy takto oneskorene označené alebo predložené (rozsudky ÚHVT/Kaul, už citovaný v bode 26 vyššie, EU:C:2007:162, bod 42; z 18. júla 2013, New Yorker SHK Jeans/ÚHVT, C-621/11 P, Zb., EU:C:2013:484, bod 22, a z 3. októbra 2013, Rintisch/ÚHVT, C-122/12 P, Zb., EU:C:2013:628, bod 23).

49 Spresňujúc, že ÚHVT sa „môže“ v podobných prípadoch rozhodnúť, že nevezme takéto dôkazy do úvahy, uvedené ustanovenie v skutočnosti priznáva ÚHVT pri rozhodovaní o tom, či je alebo nie je potrebné vziať tieto dôkazy do úvahy, širokú mieru voľnej úvahy, pričom svoje rozhodnutie v súvislosti s touto otázkou musí odôvodniť (rozsudok Rintisch/ÚHVT, už citovaný v bode 48 vyššie, EU:C:2013:628, bod 24).

50 Keďže sa druhý žalobný dôvod uvádzaný žalobcom týka výlučne konštatovania odvolacieho senátu, podľa ktorého miera voľnej úvahy, ktorou mohol disponovať, sa týkala iba dôkazov, ktoré sú dodatočné k tým, ktoré už boli oznámené, a nie tým, ktoré boli oznámené až v štádiu žaloby, zatiaľ čo nijaký relevantný dôkaz nebol oznámený pred zrušovacím oddelením, treba výlučne určiť, či odvolací senát správne dospel k záveru, že tieto dôkazy boli neprípustné.

51 Treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol v bodoch 32 a 33 rozsudku Rintisch/ÚHVT, už citovaného v bode 48 vyššie (EU:C:2013:628):

„32 V zmysle pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku vykonávacieho nariadenia [č. 2868/95] však, ak je odvolanie zamerané proti rozhodnutiu námietkového oddelenia, odvolací senát obmedzí preskúmanie odvolania na skutočnosti a dôkazy predložené v lehote, ktorú stanovilo námietkové oddelenie, ak odvolací senát nedospeje k záveru, že by sa mali vziať do úvahy nové alebo [dodatočné] skutočnosti a dôkazy podľa článku [76] ods. 2 nariadenia č. [207/2009].

33 Nariadenie [č. 2868/95] teda výslovne stanovuje, že odvolací senát má počas preskúmania odvolania zameraného proti rozhodnutiu námietkového oddelenia voľnú úvahu vyplývajúcu z pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia [č. 2868/95] a článku [76] ods. 2 nariadenia č. [207/2009], aby rozhodol, či je, alebo nie je potrebné zohľadniť nové alebo [dodatočné] skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli predložené v lehote, ktorú stanovilo námietkové oddelenie.“

52 Ako uviedla generálna advokátka E. Sharpston v poznámke pod čiarou 23 nachádzajúcou sa v návrhoch k rozsudku Rintisch/ÚHVT, už citovanému v bode 48 vyššie (EU:C:2013:628), „rôzne jazykové verzie tretieho pododseku pravidla 50 ods. 1 [č. 2868/95] nie sú celkom zhodné“ a „napríklad vo francúzskom znení je uvedené ‚faits et preuves nouveaux ou supplémentaires‘ a v holandskom znení sa uvádza ‚aanvullende feiten en bewijsstukken‘“.

53 Treba doplniť, že výraz „nové skutočnosti a dôkazy“ chápaný v tom zmysle, že v rámci konania pred nižšou inštanciou nebola oznámená nijaká skutočnosť ani dôkaz, sa nenachádza ani v anglickom znení (additional or supplementary facts and evidence), ani v nemeckom znení (zusätzliche oder ergänzende Sachverhalte und Beweismittel), ani v dánskom znení (yderligere eller supplerende kendsgerninger og beviser), ani v estónskom znení (lisa- või täiendavaid fakte ja tõendeid), ani v španielskom znení (hechos y pruebas adicionales), ani v talianskom znení (fatti e prove ulteriori o complementari), ani v portugalskom znení (factos adicionais ou suplementares), ani v českom znení (další nebo doplňkové skutečnosti a dôkazy), ani vo švédskom znení (att ytterligare eller kompletterande sakförhållanden och bevis bör).

54 Z rozdielov v jazykových zneniach vyplýva, že nové dôkazy v zmysle francúzskeho znenia musia dopĺňať už poskytnuté dôkazy, takže, ako uviedla generálna advokátka E. Sharpston v bode 66 svojich návrhov k rozsudku Rintisch/ÚHVT, už citovanému v bode 48 vyššie (EU:C:2013:628), „je zrejmé, že na to, aby dôkazy boli takto označené [za nové alebo dodatočné], museli byť v skoršom štádiu konania predložené iné dôkazy“.

55 Tento výklad, ktorý vyplýva z bodu 33 rozsudku Rintisch/ÚHVT, už citovaného v bode 48 vyššie (EU:C:2013:628), sa ponúka tiež z hľadiska voľnej úvahy, ktorou disponuje odvolací senát a ktorá sa nemôže rozšíriť na dôkazy predložené po prvýkrát pred ním, ak nijaký dôkaz nebol predložený pred zrušovacím oddelením.

56 V predmetnej veci treba uviesť, že žalobca mohol v rámci konania pred zrušovacím oddelením opakovane oznámiť (a to 8. januára, 28. júla, 29. októbra 2010 a 4. marca 2011) skutočnosti a dôkazy, ktoré mali preukázať riadne používanie napadnutej ochrannej známky pre tri triedy, pre ktoré bola táto známka zapísaná.

57 Hoci boli skutočne predložené dôkazy, pokiaľ ide o motocykle v triede 12, treba potvrdiť konštatovanie odvolacieho senátu, podľa ktorého dôkazy týkajúce sa odevného tovaru v triede 25, ktoré boli predložené pred zrušovacím oddelením, boli zjavne irelevantné, keďže sa netýkali napadnutej ochrannej známky (bod 56 napadnutého rozhodnutia), pričom uvedené obrazové prvky sú okrem toho len málo čitateľné a keďže nijaký dôkaz nebol predložený, pokiaľ ide o tovary v triede 9, takže tieto dôkazy museli byť vyhlásené za neprípustné.

58 Treba totiž uviesť, že žalobca vzhľadom na to, že v rámci konania pred zrušovacím oddelením nepredložil nijakú skutočnosť ani dôkaz týkajúci sa tovarov v triede 9 a 25, nemohol tento nedostatok napraviť tým, že prvýkrát pred odvolacím senátom predloží dôkazy na účely preukázania riadneho používania napadnutej ochrannej známky, pokiaľ ide o výrobky patriace do oboch týchto tried.

59 V tomto ohľade treba okrem toho uviesť, že žalobca v odpovedi na otázku položenú na pojednávaní Všeobecným súdom nebol nijako schopný uviesť prílohy predložené pred zrušovacím oddelením, ktoré by preukázali, že konštatovanie odvolacieho senátu v bode 56 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého žalobca nepredložil dôkazy o používaní napadnutej ochrannej známky, pokiaľ ide o výrobky patriace do tried 9 a 25, bolo nesprávne.

60 Žalobca iba odkázal na „katalóg príslušenstva a oblečenia Benelli 2008/2009, ktorý vymenúva súčiastky a oblečenie [bez] odkazu na MOTOBI“, a požiadal, aby samotný Všeobecný súd overil, či toto zistenie bolo nesprávne, ale nepoukázal na konkrétny dokument, ktorý by dokazoval údajne spôsobenú chybu.

61 Je preto nutné konštatovať, že hoci tento katalóg skutočne odkazuje na Benelli, samotná napadnutá ochranná známka naopak nijako nefiguruje na dokumentoch v katalógu označenom v bode 60 vyššie.

62 Z toho vyplýva, že konštatovaním, že žalobca nepredložil nijaký dôkaz o používaní napadnutej ochrannej známky, pokiaľ ide o tovary v triedach 9 a 25 v štádiu konania pred zrušovacím oddelením, sa odvolací senát nedopustil nijakého neprávneho posúdenia, ktoré by sa dotýkalo zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

63 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že druhý žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009

64 Žalobca v podstate odvolaciemu senátu vytýka, že dospel k záveru, že dôkazy, ktoré mu predložil na posúdenie, boli nedostatočné na účely preukázania riadneho používania napadnutej ochrannej známky.

65 Treba pripomenúť, že z odôvodnenia 10 nariadenia č. 207/2009 vyplýva, že podľa normotvorcu je ochrana skoršej ochrannej známky opodstatnená len vtedy, ak sa táto ochranná známka skutočne používa. V súlade s týmto odôvodnením článok 51 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia stanovuje, že práva majiteľa ochrannej známky Spoločenstva sa vyhlásia za zrušené najmä na základe návrhu podaného na ÚHVT, ak sa ochranná známka nepretržite počas piatich rokov riadne nepoužívala v Únii v súvislosti s tovarmi alebo so službami, pre ktoré bola zapísaná, a pre skutočnosť, že sa nepoužívala, neexistuje žiadny náležitý dôvod. Toto ustanovenie dopĺňa, že začatie alebo obnovenie používania, ku ktorému došlo v lehote troch mesiacov pred podaním návrhu na zrušenie, pričom táto lehota začala plynúť až po uplynutí nepretržitého päťročného obdobia nepoužívania, sa však nebude brať do úvahy, ak prípravy na toto začatie alebo obnovenie začali až po tom, ako sa majiteľ dozvedel, že môže byť podaný návrh na zrušenie.

66 Pravidlo 22 ods. 3 nariadenia č. 2868/95, ktoré sa uplatňuje na návrhy na zrušenie podľa pravidla 40 ods. 5 rovnakého nariadenia, stanovuje, že dôkaz o používaní ochrannej známky sa musí týkať miesta, trvania, významu a povahy používania napadnutej ochrannej známky [rozsudky z 10. septembra 2008, Boston Scientific/ÚHVT – Terumo (CAPIO), T-325/06, EU:T:2008:338, bod 27, a z 24. mája 2012, TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft/ÚHVT – Comercial Jacinto Parera (MAD), T-152/11, EU:T:2012:263, bod 17].

67 *Ratio legis* požiadavky, podľa ktorej musí byť ochranná známka na to, aby bola chránená podľa práva Únie, riadne používaná, spočíva v skutočnosti, že register ÚHVT sa nemôže stať strategickou a statickou zásobárňou, ktorá neaktívnemu držiteľovi poskytuje právny monopol na neurčitý čas. Naopak v súlade s odôvodnením 10 nariadenia č. 207/2009 musí uvedený register verne odrážať údaje, ktoré podniky skutočne používajú na trhu na odlíšenie svojich tovarov a služieb v hospodárskom živote (pozri tiež v tomto zmysle uznesenie z 27. januára 2004, La Mer Technology, C-259/02, Zb., EU:C:2004:50, body 18 až 22).

68 Pri výklade pojmu „riadne používanie“ je potrebné zohľadniť skutočnosť, že *ratio legis* požiadavky, aby napadnutá ochranná známka bola predmetom riadneho používania, nemá za cieľ ani posúdiť obchodný úspech, ani kontrolovať ekonomickú stratégiu podniku alebo vyhradiť ochranu ochranných známok iba pre ich kvantitatívne významné obchodné používanie (pozri rozsudok MAD, už citovaný v bode 66 vyššie, EU:T:2012:263, bod 18 a citovanú judikatúru).

69 Ako vyplýva z bodu 43 rozsudku z 11. marca 2003, Ansul (C-40/01, Zb., EU:C:2003:145), ochranná známka je predmetom riadneho používania, ak sa používa v súlade s jej základnou funkciou zaručiť označenie pôvodu výrobkov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, aby vytvárala alebo zachovávala odbyt pre tieto výrobky a služby, s výnimkou symbolického používania, ktorého účelom je len zachovanie práv z ochrannej známky. Navyše podmienka týkajúca sa riadneho používania ochrannej známky vyžaduje, aby sa táto ochranná známka chránená na relevantnom území navonok verejne používala (pozri rozsudok MAD, už citovaný v bode 66 vyššie, EU:T:2012:263, bod 19 a citovanú judikatúru; pozri tiež analogicky rozsudok Ansul, už citovaný, EU:C:2003:145, bod 37).

70 Posúdenie riadnej povahy používania ochrannej známky sa má zakladať na súhrne skutočností a okolností spôsobilých preukázať jej skutočné obchodné používanie, teda najmä na tom, či jej používanie v príslušnom ekonomickom odvetví možno považovať za dostačujúce na udržanie alebo vytvorenie podielu na trhu pre tovary alebo služby chránené ochrannou známkou, na povahe týchto tovarov alebo služieb, povahe trhu, rozsahu a frekventovanosti používania ochrannej známky (pozri rozsudok MAD, už citovaný v bode 66 vyššie, EU:T:2012:263, bod 20 a citovanú judikatúru; pozri tiež analogicky rozsudok Ansul, už citovaný v bode 69 vyššie, EU:C:2003:145, bod 43).

71 Čo sa týka významu používania napadnutej ochrannej známky, treba brať ohľad najmä na obchodný objem všetkých úkonov používania na jednej strane a na trvanie obdobia, počas ktorého sa úkony používania vykonávali, rovnako ako na frekventovanosť týchto úkonov na druhej strane (pozri rozsudok MAD, už citovaný v bode 66 vyššie, EU:T:2012:263, bod 21 a citovanú judikatúru).

72 V danom prípade na účely skúmania riadnej povahy používania ochrannej známky je potrebné vykonať celkové posúdenie, berúc do úvahy všetky rozhodujúce okolnosti týkajúce sa daného prípadu. Toto posúdenie predpokladá určitú vzájomnú závislosť medzi zohľadňovanými okolnosťami. Malý objem tovarov označených predmetnou ochrannou známkou uvedených na trh môže byť takto kompenzovaný vysokou intenzitou alebo určitým trvaním obdobia používania predmetnej ochrannej známky a naopak. Navyše dosiahnutý obrat a množstvo tovarov predaných pod napadnutou ochrannou známkou sa nemôžu posudzovať v absolútnych údajoch, ale musia sa posudzovať vo vzťahu k iným relevantným okolnostiam, akými sú napríklad objem obchodných aktivít, výrobné alebo obchodné kapacity, stupeň diverzifikácie obchodných aktivít podniku používajúceho obchodnú známku, ako aj vlastnosti tovarov alebo služieb na predmetnom trhu. Z tohto dôvodu Súdny dvor spresnil, že nie je nevyhnutné, aby používanie napadnutej ochrannej známky bolo vždy kvantitatívne významné, aby bolo kvalifikované ako riadne. Aj minimálne používanie môže byť teda dostačujúce na preukázanie riadnej povahy, za podmienky, že bude považované za odôvodnené na zachovanie alebo vytvorenie podielov na trhu pre tovary alebo služby chránené ochrannou známkou (pozri rozsudok MAD, už citovaný v bode 66 vyššie, EU:T:2012:263, bod 22 a citovanú judikatúru).

73 Súdny dvor tiež doplnil v bode 72 rozsudku z 11. mája 2006, Sunrider/ÚHVT (C-416/04 P, Zb., EU:C:2006:310), že nebolo možné a *priori* abstraktne určiť, aká kvantitatívna hranica by mala byť použitá na určenie, či je používanie riadne alebo nie, takže pravidlo *de minimis*, ktoré by neumožňovalo ÚHVT alebo, na základe žaloby, Všeobecnému súdu posúdiť všetky okolnosti sporu, ktorý im je predložený, preto nemôže byť stanovené. Súdny dvor tak rozhodol, že aj minimálne používanie, pokiaľ je skutočne obchodne odôvodnené, môže byť dostatočné na preukázanie existencie riadneho používania (pozri rozsudok MAD, už citovaný v bode 66 vyššie, EU:T:2012:263, bod 23 a citovanú judikatúru).

74 Napriek tomu čím viac je obmedzený obchodný rozsah využívania ochrannej známky, tým viac je nevyhnutné, aby držiteľ ochrannej známky predložil dodatočné údaje umožňujúce odstrániť možné pochybnosti o riadnej povahe používania dotknutej ochrannej známky [rozsudok z 18. januára 2011, Advance Magazine Publishers/ÚHVT – Capela & Irmãos (VOGUE), T-382/08, EU:T:2011:9, bod 31].

75 Okrem toho Všeobecný súd spresnil, že riadne používanie ochrannej známky nemožno preukázať pravdepodobnosťami alebo domnienkami, ale sa musí zakladať na konkrétnych a objektívnych prvkoch, ktoré preukazujú riadne a skutočné používanie ochrannej známky na predmetnom trhu (pozri rozsudok MAD, už citovaný v bode 66 vyššie, EU:T:2012:263, bod 24 a citovanú judikatúru).

76 Vo svetle týchto úvah treba preskúmať, či odvolací senát správne dospel potvrdením rozhodnutia zrušovacieho oddelenia k záveru o neexistencii riadneho používania napadnutej ochrannej známky v priebehu piatich rokov predchádzajúcich dňu podania návrhu na zrušenie tejto známky.

77 Vzhľadom na to, že návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky bol podaný 22. decembra 2009, obdobie piatich rokov uvedené v článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, ktoré bolo pripomenuté v bode 16 vyššie, sa vzťahovalo, ako správne uviedol odvolací senát v bode 32 napadnutého rozhodnutia, na dobu od 22. decembra 2004 do 21. decembra 2009.

78 Treba uviesť, že dôkazy poskytnuté žalobcom v rámci správneho konania pred zrušovacím oddelením týkajúce sa používania napadnutej ochrannej známky sú nasledujúce:

— účasť na veľtrhu EICMA (2003):

  — výňatok z webovej stránky www.cyberscooter.it s odkazom na motocykle MOTOBI na veľtrhu EICMA 2003,

  — výňatok zo stránky www.eicma.it obsahujúci informácie o veľtrhu EICMA 2010. Veľtrh EICMA je výstavou motocyklov, ktorá sa koná v Miláne. Na MOTOBI neexistuje nijaký odkaz;

— výňatky z webových stránok týkajúcich sa motocyklov MOTOBI (2004):

  — výňatok zo stránky www.pakautocar.com s dvoma obrázkami motocyklov. Podľa názvu tejto stránky ide o ‚obrázky motocyklov Motobi pre pozadie obrazovky monitorov‘,

  — výňatok zo stránky www.motorcyclespecifications.info/Motobi_Velva 400.html s technickými informáciami o skútri MOTOBI (2004) a

  — výňatok zo stránky www.bikez.com s technickými informáciami o skútri ‚Motobi Adiva 150‘ (2004) a o skútri ‚Motobi Adiva 125‘ (2004);

— objednávka (15. októbra 2009):

  — objednávka Keeway France SAS zaslaná Benelli Q. J. Srl týkajúca sa 26 skútrov Pepe 50 s ochrannou známkou MOTOBI pre francúzsky trh. Objednávka je podpísaná ‚generálnym riaditeľom‘. Dokument je datovaný 15. októbra 2009. List pána PAN z Keeway France SAS, v ktorom sa uvádza, že objednávku Keeway podpísal on,

  — list Benelli Q. J. Srl (podpísaný zákonným zástupcom a generálnym riaditeľom Benelli) z 25. novembra 2009 v odpovedi na objednávku, v ktorom sa uvádza, že podnik môže skútre dodať pred koncom júla 2010;

— faktúry (2010):

  — faktúra Benelli Q. J. Srl zaslaná Keeway France z 20. júla 2010 týkajúca sa predaja jedného skútra ‚Velva 125 cc black Motobi‘ vo výške 680 eur, ku ktorej je pripojený prepravný doklad,

  — faktúra Benelli Q. J. Srl vystavená pre Motor Show Center Sport Srl v Miláne z 30. júna 2010 týkajúca sa predaja troch motocyklov v sume 3 448 eur, ku ktorej sú pripojené dva prepravné doklady, z ktorých jeden je datovaný 2. júla 2010 pre dva motocykle ‚Velva 125 nero Motobi‘ a druhý z 30. júna 2010 pre tri motocykle ‚49x on road nero – Motobi‘;

— obrázky (nedatované):

  — štyri obrázky motocyklov s ochrannou známkou ‚MOTOBI‘:



  — časti obrázkov ‚Velvet Motobi‘ získaných na Google;

— opätovný predaj súčiastok ‚MOTOBI‘ (nedatovaný):

  — výňatok z webovej stránky webcache.googleusercontent.com s informáciami o súčiastkach MOTOBI. Je uvedené, že ‚Motobi bola založená v roku 1950 jedným zo šiestich bratov Benelli, ktorá vyrábala motocykle po dobu viac ako dvadsať rokov, pričom bola následne továreň zavretá‘;

  — iné výňatky z webových stránok (eBay, motorcycles.shop, webcache.googleusercontent.com, justgastanks.com) implikujúce tretie osoby predávajúce súčiastky MOTOBI z daného obdobia alebo staré motocykle MOTOBI. Stránky boli vytlačené 29. októbra 2010;

— katalógy:

— katalógy motocyklov Benelli, v ktorých sú použité obrázky tovarov označených názvami Velvet a Adiva. Podľa majiteľa ochrannej známky Spoločenstva katalógy pochádzajú z roku 2004. Na katalógoch však tento dátum nie je uvedený. Rovnako uviedol, že katalógy preukazujú co-branding MOTOBI s Velvet a Adiva. Na prvej strane je toto označenie:



— katalóg doplnkov a odevov Benelli 2008/2009, v ktorom sú uvedené časti odevov a odevy. Na MOTOBI neexistuje nijaký odkaz;

— o spoločnosti:

— výňatky z webovej stránky webcache.googleusercontent.com obsahujúce informácie o ‚Benelli Adiva 150' a o histórii Benelli, a konkrétnejšie o ‚sortimente motocyklov Benelli 2005'. Výňatky obsahujú niekoľko obrázkov, ale nie je v nich nijaká informácia o ochrannej známke MOTOBI, okrem odkazu na skutočnosť, že MOTOBI a Benelli v roku 1962 vyrobili približne 300 motocyklov denne. Podľa majiteľa ochrannej známky Spoločenstva tieto výňatky preukazujú, že Benelli vyrába motocykle Adiva, ktoré sú tiež predmetom co-brandingu s MOTOBI,

— on-line tlačová správa z 15. septembra 2005, v ktorej sa uvádza, že spoločnosť Benelli kúpil čínsky podnik, a výňatok z webovej stránky www.twowheelsblog.com obsahujúci článok s nadpisom ‚Benelli v kríze: podnik obmedzuje svoju výrobu a zamýšľa svoje premiestnenie do Číny' (nečitateľný dátum),

— výňatok z webovej stránky www.benelliclubgb.net obsahujúci informácie o Benelli Motobi Club GB, vytlačený 29. októbra 2010,

— výňatky z webových stránok týkajúce sa múzea Benelli, v ktorom sú vystavené motocykle MOTOBI, vytlačené 29. októbra 2010."

79 Okrem toho žalobca pred odvolacím senátom predložil iné dôkazy, ktoré odvolací senát preskúmal v bodoch 59 až 67 napadnutého rozhodnutia a sú predmetom nižšie uvedeného vyjadrenia.

80 Odvolací senát konštatoval, že faktúra, ktorá bola priložená v prílohe 1 vyjadrenia, ktoré vysvetľuje dôvody odvolania, bola datovaná 2. augusta 2010, teda po uplynutí relevantného obdobia, a vyplýva z nej predaj troch skútrov s jednotkovou cenou 680 eur, teda malé množstvo. Ďalej uviedol, že vyhlásenia pripojené v prílohe 2 uvedeného vyjadrenia sú neurčité a nijako z nich nevyplýva, že tovary boli predané, ale vyplýva z nich iba to, že boli vyrobené. Príloha 3 tohto vyjadrenia sa nevzťahuje na tovary PESARO B MOTOBI. Príloha 4 toho istého vyjadrenia odkazuje na právo používať logá „Benelli" a „MotoBi" v rámci výstav naplánovaných na rok 2005 bez toho, aby sa preukázalo ich používanie. Príloha 5 uvedeného vyjadrenia obsahuje podľa odvolacieho senátu článok v angličtine, v ktorom sa píše o histórii značky MOTOBI. Posledným zmieneným dátumom bol rok 1972. V tejto poslednej uvedenej prílohe sú uvedené tiež nedatované fotografie skútrov. Príloha 8 tohto vyjadrenia obsahuje nedatované fotografie motocyklov. Príloha 9 toho istého vyjadrenia obsahuje nedatované fotografie skútrov, ktoré boli vytlačené v roku 2011. Príloha 10 vyššie uvedeného vyjadrenia obsahuje

technické špecifikácie dvoch modelov MOTOBI z roku 2004. Nakoniec príloha 11 vyššie uvedeného vyjadrenia obsahuje články z tlače a fotografie motocyklov „benelli“, bez toho, aby bola zmienená ochranná známka PESARO B MOTOBI.

81 Je nutné konštatovať, že všetky dôkazy predložené žalobcom v rámci správneho konania sú na účely preukázania riadneho používania napadnutej ochrannej známky zjavne nedostatočné z dôvodov, ktoré uviedlo zrušovacie oddelenie, ktoré sú prevzaté do bodu 16 napadnutého rozhodnutia, ako aj z dôvodov, ktoré uviedol odvolací senát, a ktoré sú uvedené v bodoch 59 až 68 uvedeného rozhodnutia.

82 Ako ÚHVT správne uviedol, väčšina dokumentov predložených žalobcom na účely preukázania riadneho používania napadnutej ochrannej známky nemá dôkaznú silu, keďže neobsahujú dátum alebo obsahujú dátum, ktorý časovo nasleduje či predchádza relevantnému obdobiu, alebo neobsahujú nijaký odkaz na napadnutú ochrannú známku alebo sú nedatovanými fotografiami, ktoré nemôžu byť porovnávané s inými dokumentmi, ako sú katalógy tovarov alebo referenčné zoznamy. Nijaký dokument neobsahuje údaje, pokiaľ ide o obrat alebo o počet predajov tovarov označených ochrannou známkou v priebehu relevantného obdobia.

83 Jedinými dôkazmi, ktoré žalobca predložil odvolaciemu senátu a ktoré obsahujú dátum v rámci relevantného obdobia pripomenutého v bode 77 vyššie, je totiž objednávka z 15. októbra 2009 týkajúca sa 26 skútrov značky MOTOBI, ku ktorej je priložená odpoveď z 25. novembra 2009 a na základe ktorej bola vystavená jediná faktúra z 20. júla 2010, ktorá časovo nasleduje po relevantnom období a ktorá sa týka iba jediného skútra, a nie 26 skútrov.

84 V tomto ohľade treba uviesť, že hoci objednávka z 15. októbra 2009 na 26 skútrov značky MOTOBI patrí do relevantného obdobia na účely dôkazu o riadnom používaní ochrannej známky, treba konštatovať, že odpoveď žalobcu na uvedenú objednávku je označená dátumom, ku ktorému bol žalobca informovaný o tom, že vedľajší účastník konania v blízkej dobe môže začať konanie o zrušenie (pozri bod 5 vyššie) a že v súlade s článkom 51 ods. 1 písm. a) poslednou vetou nariadenia č. 207/2009 tieto dôkazy patria do obdobia troch mesiacov predchádzajúcich dátumu podania návrhu na zrušenie.

85 Okrem toho, pokiaľ ide po prvé o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého predložil mnohé dôkazy, treba konštatovať, že samotná skutočnosť, že žalobca predložil v rámci správneho konania, ako sám uvádza, „mnohé dôkazy“, je bezvýznamná na účely preukázania riadneho používania napadnutej ochrannej známky, keďže tieto dôkazy nezávisia na objeme priložených dokumentov, o to viac, že tieto dokumenty nijako neodkazujú na uvedenú napadnutú obrazovú ochrannú známku alebo takmer všetky pochádzajú z obdobia, ktoré predchádza alebo nasleduje po relevantnom období, ale na kvalite a relevantnosti dokumentov, ktoré musia žalobcovi umožniť, aby preukázal toto riadne užívanie, pričom toto riadne používanie nemožno predpokladať na základe čiastkových a nedostatočných dôkazov.

86 Okrem toho sa žalobca tým, že sa odvoláva na dokumenty, ktoré časovo predchádzajú alebo nasledujú po relevantnom období, a tým, že uvádza, že „treba predpokladať, že tieto dokumenty majú účinok tiež na relevantné obdobie“, zjavne dopúšťa dvoch pochybení, keď jednak tvrdí, že dokumenty, ktoré sa nevzťahujú na relevantné obdobie, musia byť zohľadnené na účely dôkazu o riadnom používaní napadnutej ochrannej známky, a keď sa domnieva, že takýto dôkaz môže byť uplatnený na základe samotných domnienok či predpokladov, a to v rozpore s judikatúrou pripomenutou v bode 75 vyššie.

87 Nepochybne Súdny dvor v bode 31 uznesenia La Mer Technology, už citovaného v bode 67 vyššie (EU:C:2004:50), rozhodol, že okolnosti časovo nasledujúce po predložení návrhu na zrušenie mohli byť zohľadnené. Spresnil však, že takéto okolnosti môžu prispieť k potvrdeniu alebo lepšiemu posúdeniu rozsahu používania ochrannej známky počas relevantného obdobia a tiež skutočných úmyslov majiteľa počas tohto obdobia.

88 Okrem toho dôkaz o riadnom používaní napadnutej ochrannej známky nemožno uplatniť na základe skutočností, ktoré sa nevzťahujú na relevantné obdobie.

89 Je nutné konštatovať, že v predmetnej veci dokumenty časovo nasledujúce po podaní návrhu na zrušenie, ktoré žalobca predložil pred zrušovacím oddelením aj pred odvolacím senátom, neumožňujú lepšie posúdiť dosah používania ochrannej známky v priebehu relevantného obdobia, pretože nepotvrdzujú nijakú informáciu vzťahujúcu sa na uvedené obdobie.

90 Pokiaľ ide po druhé o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého odvolací senát nezohľadnil „význam jeho účasti na svetoznámom veľtrhu EICMA“, ktorý sa podľa samotného žalobcu koná v novembri každého roka, pričom žalobca poukázal na svoju účasť v roku 2003 a 2004, treba pripomenúť, že relevantné obdobie začalo plynúť 22. decembra 2004, takže aj za predpokladu, že sa žalobca tohto veľtrhu zúčastnil, jeho účasť časovo predchádzala obdobiu, počas ktorého musí byť riadne používanie napadnutej ochrannej známky preukázané.

91 Skutočnosť, že podľa žalobcu bola napadnutá ochranná známka z dôvodu tejto účasti na uvedenom veľtrhu v roku 2003 a 2004 prezentovaná na trhu v priebehu nasledujúcich rokov, nie je nijako podporená a iba z tejto účasti nemožno vyvodiť, že žalobca preukázal, že uvedenú ochrannú známku riadne používal, a to o to viac, že treba v súlade s judikatúrou uvedenou v bode 75 vyššie pripomenúť, že takýto dôkaz nemožno uplatniť na základe jednoduchých domnienok alebo predpokladov.

92 Pokiaľ ide po tretie o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého odvolací senát riadne nezohľadnil skutočnosť, že tovary označené vedľajšími ochrannými známkami MOTOBI, a to Adiva a Velvet, boli vyrábané najmä v roku 2004, treba uviesť, že v každom prípade dôkazy týkajúce sa týchto vedľajších ochranných známok sú nedostatočné na preukázanie riadneho používania napadnutej ochrannej známky.

93 Konkrétne príloha 1 vyjadrenia, ktoré vysvetľuje dôvody odvolania, ktorú tvorí faktúra z 2. augusta 2010 pre Keeway France SAS, ktorá bola teda vystavená k dátumu, ktorý časovo nasleduje po dátume návrhu na zrušenie, sa týka predaja dvoch modelov „velva 125 c. nero – motobi“ a jedného modelu „velva 125 c. grigio – motobi“. Prílohy 8 a 9 uvedeného vyjadrenia obsahujú fotografie skútrov a motocyklov a príloha 10 tohto vyjadrenia obsahuje technické špecifikácie oboch modelov „motobi“ v roku 2004.

94 Je nutné konštatovať, že ako uviedol ÚHVT na pojednávaní, tieto dôkazy, aj keď posudzované globálne s dôkazmi predloženými žalobcom pred zrušovacím oddelením, sú tiež nedostatočné na preukázanie, že napadnutá ochranná známka bola skutočne používaná, z dôvodu dátumu faktúry vystavenej po dátume podania návrhu na zrušenie aj za predpokladu, že by tento dôkaz časovo nasledujúci po dátume podania návrhu na zrušenie mohol byť zohľadnený, z dôvodu symbolického charakteru uskutočnených predajov.

95 Pokiaľ ide po štvrté o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého odvolací senát nezohľadnil skutočnosť, že tovary v triede 12, a to skútre, nie sú tovarom, ktorý sa predáva každodenne vo veľkých množstvách, stačí uviesť, že dokumenty predložené žalobcom, ktoré sa vzťahujú na relevantné obdobie, neuvádzajú nijaký predaj skútrov, keďže jediný predaj, ktorý vyplýva z dokumentov vložených do spisu a ktorý je uvedený v bode 38 napadnutého rozhodnutia, časovo nasleduje po uvedenom období.

96 Aj za predpokladu, že trh so skútrami nie je, ako tvrdí žalobca, trhom, ktorý sa vyznačuje vysokým počtom predajov, teda žalobca v priebehu relevantného obdobia nepreukázal nijaký predaj, ale preukázal objednávku 26 skútrov, ktorú konkretizoval jediný predaj, takže aj ak by bol tento jediný predaj zohľadnený na účely dôkazu o riadnom používaní napadnutej ochrannej známky, bolo by nutné konštatovať, že tento predaj je na účely takéhoto dôkazu zjavne nedostatočný. Okrem toho dodatočná faktúra vystavená 30. júna 2010 pre Motor Show Center Sport Srl v Pesare týkajúca sa predaja troch

skútrov vo výške 3 448,14 eura tiež časovo nasleduje po tomto období, zmieňuje iba Motobi a aj za predpokladu, že by mala byť zohľadnená, preukazuje len symbolické použitie poslednej uvedenej ochrannej známky.

97 Ako uviedol Súdny dvor, riadnym používaním treba chápať používanie, ktoré nie je symbolické a neslúži iba na zachovanie práv vyplývajúcich z ochrannej známky (rozsudok Ansul, už citovaný v bode 69 vyššie, EU:C:2003:145, bod 36).

98 Pokiaľ ide po piate o osvedčenia zamestnancov žalobcu predložené pred odvolacím senátom (pozri bod 57 napadnutého rozhodnutia), ktoré pochádzajú od samotného podniku, Všeobecný súd rozhodol, že na posúdenie ich dôkaznej sily je potrebné najskôr overiť vierohodnosť informácie, ktorú dokument obsahuje. Dodal, že je nutné zohľadniť najmä pôvod dokumentu, okolnosti jeho vyhotovenia, jeho adresáta a položiť si otázku, či sa dokument vzhľadom na svoj obsah zdá ako zmysluplný a dôveryhodný [rozsudky Salvita, už citovaný v bode 23 vyššie, EU:T:2005:200, bod 42, a zo 16. novembra 2011, Dorma/ÚHVT – Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS), T-500/10, EU:T:2011:679, bod 49].

99 V predmetnej veci treba konštatovať, že rôzne osvedčenia, ktoré boli všetky napísané tým istým spôsobom, ktoré uvádzajú, že žalobca vozidlá označené ochrannou známkou MOTOBI vyobrazené na fotografiách priložených v prílohe vyvinul, pripravil a propagoval v priebehu rokov 2004 a 2005 a ktoré pochádzajú od žalobcu samotného, nemôžu teda vzhľadom na tento pôvod samé osebe predstavovať dostatočný dôkaz o riadnom používaní napadnutej ochrannej známky. Údaje, ktoré sú v nich uvedené, predstavujú iba nepriame dôkazy, ktoré musia byť podporené inými dôkaznými prvkami [pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. decembra 2005, BIC/ÚHVT (Tvar kamienkového zapaľovača), T-262/04, Zb., EU:T:2005:463, bod 79].

100 Vzhľadom na to, že nebola predložená nijaká iná písomnosť, ktorá by podporila informácie uvedené v týchto osvedčeniach, ktoré by mohli preukázať výrobu a predaj tovarov označených napadnutou ochrannou známkou, uvedené osvedčenia, preskúmané s ohľadom na všetky ostatné dôkazy predložené žalobcom v rámci správneho konania, nemôžu preukázať, že uvedená ochranná známka bola v priebehu relevantného obdobia riadne používaná.

101 Pokiaľ ide v poslednom rade o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého odvolací senát nevykonal celkové posúdenie, ale rôzne dôkazy predložené na posúdenie oddelil, je pravda, že nemožno vylúčiť, že súbor dôkazov umožní preukázať skutočnosti, ktoré majú byť dokázané, aj keď každý z týchto dôkazov posudzovaný samostatne nestačí na preukázanie správnosti týchto skutočností (rozsudok zo 17. apríla 2008, Ferrero Deutschland/ÚHVT, C-108/07 P, EU:C:2008:234, bod 36).

102 Je však nutné konštatovať, že v predmetnej veci ani celkové posúdenie všetkých dôkazov predložených žalobcom neumožňuje dospieť k záveru, že v priebehu relevantného obdobia boli skutočne uskutočnené predaje skútrov, takže nie je možné určiť podiel žalobcu na trhu či jeho skutočnú hospodársku činnosť.

103 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že treba zamietnuť prvý žalobný dôvod, ako aj žalobu v celom rozsahu.

O trovách

104 Treba pripomenúť, že podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom ÚHVT a vedľajšieho účastníka konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Benelli Q. J. Srl je povinný nahradiť trovy konania.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 2. februára 2016.

Podpisy